

Maintirano τη 1/14 Δεκεμβρίου 1921

Σεβαστή μου Κυρία Ουρανία,

Από την αλησμόνητη ημέρα που επισκεφθήκαμεν με τας Δεσποινίδας ανεψιάς σας, ως άλλοι αρχαιολόγοι, τα αθάνατα έργα της αρχαίας ελληνικής τέχνης παρά την Ακρόπολιν και τον Παρθενώνα, παρήλθον οκτώ μήνες. Έκτοτε απεχωρισθήκαμε σεις μεν για να υπάγητε εις την κανονικήν ζώνην της Σαχάρας εγώ δε δια να αναχωρήσω εις την εξ ίσου καυστικήν Μαδαγασκάρην δια να συναντήσω προσφιλείς γονείς από την θερμή αγκάλη των οποίων με εχώρισεν επί πενταετίαν ολόκληρον το προς την Πατρίδα καθήκον. Δεν γνωρίζω τί ταξείδι εκάματε, αλλ' εάν ερωτάτε για το ιδικό μου νομίζω ότι θα καταλάβη καλήν θέσιν εις τα χρονικά του Εικοστού Αιώonos. Επέπρωτο εγώ ως συνώνυμος του υιού του Λαέρτου να εξακολουθήσω την Οδύσειάν του και ωσεί να μην ήρουν τα βάσανα, αι στερήσεις και αι κακουχίαι μιας σκληράς και ασυνήθους δια την νεανικήν μου ηλικίαν εκστρατείας, επέπρωτο, λέγω να δοκιμάσω νέας ταλαιπωρίας, νέους ηθικούς κλονισμούς, ψυχικάς ταραχάς και τη στιγμή ακριβώς που περισσότερον από κάθε άλλη φορά είχα απόλυτον ανάγκην της εσωτερικής γαλήνης – εκτός του ότι με εκράτησαν αι ελληνικαί αρχαί Αλεξανδρείας πλέον των είκοσι ημερών εις την Αίγυπτον, άνευ σοβαρού λόγου, δεν μου κατεβλήθησαν και τα οδοιπορικά μου έξοδα μέχρι Majunga μόνον και μόνον διότι ήμουν αξιωματικός Βενιζελικός - Είμεθα βλέπετε ευδιάκριτοι ημείς οι κακούργοι οι Βενιζελικοί, ιδία εγώ, ο οποίος έχω και το «κτυπητό χρώμα». Και έτσι ο κακομοίρης ο πατέρας μου ύστερα από τόσα άλλα έξοδα αναγκάζεται να πληρώση περίπου εξ χιλιάδες δραχμές εάν βεβαίως του είπω να μου πληρώση και μερικά άλλα χρέη μου ατομικά – αλλά δεν πειράζει και αυτό είναι ένας τίτλος τιμής και υπερηφανείας δια τας εν γένει υπηρεσίας μου εις την δολίαν αυτήν Πατρίδα δια την οποίαν επήγα να θυσιάσω την ζωήν μου, αφού διέπλευσα ωκεανούς και θάλασσας. Εγώ προ μηνός ευρίσκομαι εδώ. Έφυγα από τη Majunga, εκεί δηλαδή που ευρίσκονται οι γονείς μου, και ήλθα εδώ. Προσλαμβάνομαι ως συνεταίρος εις ένα εμπορικό κατάστημα και αναλαμβάνω από την 1^{ην} Ιανουαρίου την διεύθυνσιν του καταστήματος, προκειμένου και οι δύο αδελφοί συνεταίροί μου να απέλθωσι εις την Ελλάδα. Έχουν δίκαιον οι άνθρωποι. Κατόρθωσαν να δημιουργήσουν μίαν περιουσίαν από 500000 φράγκα τα οποία με την σημερινή αξία της δραχμής ισοδυναμούν με 800000 δραχμές.

Από τη Γεωργία λαμβάνω τακτικά γράμματα. Τα βραχιόλια της Κυρίας Δεσποτοπούλου είναι έτοιμα και τα έχω αφήσει στη μητέρα διότι το ταχυδρομείο δεν δέχεται χρυσαφικά δια την Ελλάδα. Δέχεται μόνον ως δείγματα άνευ αξίας και φοβούμαι να τα στείλω – δεν ξέρω και εγώ τί να να κάμω – εάν οι συνεταίροί μου περάσουν από την Αθήνα θα τους τα εμπιστευθώ. Άλλως θα την ειδοποιήσω για να της στείλω τα χρήματα τουλάχιστον εν τω μεταξύ – Σεις τί λέτε; Περιμένω να μου γράψετε τα νέα σας. Ημείς εδώ έχωμεν βροχές και ένα διαβολεμμένο κρύο που μου θυμίζει την Αθήνα. Περίεργο και αυτό το φαινόμενον αυτή την εποχή.

Πάντα σας θυμάμαι και θα λογίζωμαι ευτυχής εάν από καιρού εις καιρόν ελάμβανον γράμμα σας. Εστέ βεβαία ότι και εγώ θα σας πληρώνω με το αυτό νόμισμα. Επί τη προσεγγίσει των σωτηρίων εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς επιτρέψατέ μου να σας εκφράσω από των μυχίων της καρδιάς μου κόλπων τας ευχαριστίας μου και την ευγνωμοσύνην μου δια τα δείγματα της συμπαθείας που μου

εξεδηλώσατε από της πρώτης στιγμής, και να σας ευχηθώ να διέλθите τας ημέρας των εορτών εν φαιδρότατι υγεία και ευτυχία και να σας χορηγεί ο ύψιστος ατέρμωνα ευδαιμονίαν.

Ευαρεστηθήτε να με διερμηνεύσητε απέναντι των μελών της αξιοτίμου οικογενείας σας εις α να βεβαιώσητε ότι τρέφω προς αυτό (Δ) και προς υμάς αισθήματα. Άνευ ετέρου παρακαλώ να δεχθήτε την έκφρασιν της βαθυτάτης προς υμάς υπολήψεώς μου.

Η Διεύθυνσίς μου:

Monseur Ulysse Michel
Commerçant
Maintirano Madagascar